

FORMACIÓ PER A LA RENOVACIÓ PASTORAL

Bisbat de Lleida en sortida.

PPRIMERA SESSIÓ: Dissabte 11 de gener de 2025.

CONTINGUT: La missió del cristià, conseqüència de la vocació baptismal
Testimoni d'Assun Solà Pijuan

Guió.

1. Baptisme, font que raja. Principi d'un llarg camí.
2. Transitació.
3. Dels petits compromisos... al Compromís per la Missió
4. Petitesa i oferiment.
5. Opció preferencial
6. Oració. Acció de gràcies i endavant!

Breu redacció/monografia de la meva història personal de vivència del meu baptisme.

Contemplar la meva història personal de gràcia que m'ha estat donada en el baptisme és per a mi una experiència joiosa i d'agraïment.

Com una llumeta que poc a poc fa llum al meu camí, he passat de la inconsciència d'aquesta gràcia al coneixement conscient d'una força que opera en mi i que és de Déu. Un procés de canvi generador de vida a partir de la vivència del sense sentit i el no saber què em passava, fins a la trobada fundant amb Jesucrist, motor de canvi decisiu i abocador cap al sentit definitiu que impulsa, empeny i estira traient-me de la quietud passiva i apassionant-me per la missió. I tot, per obra de la gràcia que vaig rebre en el Baptisme i que ha anat operant en mi sense parar, conscient i inconscient, individualment i en comunitat. Perquè Déu no ha abandonat l'obra de les seves mans. Cfr Salm 138 (137), 8.

Què suposa per a mi viure com a batejada, seguint Jesucrist, en una comunitat parroquial?

1. Baptisme, font que raja. Principi d'un llarg camí.

En contemplar el meu baptisme puc visionar com una font que raja tota mena de gracies i de dons cap a mi: el do de l'Esperit Sant, de l'alegria, de la transparència i la veritat, el do de la senzillesa, de la capacitat de pregar i contemplar, el do de l'entrega en bé de l'altre, el do de poder animar la comunitat, el do de superar les dificultats,...., el do de la resiliència, el do de la receptivitat i del compartir, el do de la recerca, la trobada i el seguiment de Jesucrist. Però eren dons en potència, per desenvolupar.

Sant Pau dirà que el Baptisme és “un bany d'aigua regenerador i amb el poder renovador de l'Esperit Sant” (Titus 3,5).

Quan des de petita experimentava la buidor i el sense sentit de la vida, no sabia què em passava. Simplement no em sentia bé i desitjava no sentir aquella angúnia que em feia nosa. La gràcia de Déu em va proporcionar una experiència fundant que va canviar per sempre la meua vida: un Cursillo de Cristiandad amb una dinàmica de Primer Anunci, em va comunicar la Bona Notícia de la persona de Jesucrist. Ell em va fer llum i mai s'ha enfosquit, sinó que m'ha permès de caminar molt més enllà de mi mateixa, anhelant i deixant-me acompanyar per ell.

El baptisme, aquest principi del camí que vaig recorrent, ha donat els seus fruits: en mi (maduresa cristiana), en altres (testimoniatge) – i en l'entorn proper (influència en la comunitat parroquial, en la seva vitalització,...).

2. Transició.

Del verb transitar, que el diccionari defineix com “anar o passar d'un punt a un altre per vies o paratges públics. O també: circular, caminar, marxar, recórrer, passar, travessar,... etc. Utilitzo aquest substantiu (que no he trobat al diccionari) per indicar la meua recerca aquí i allà, la meua inquietud i els passos donats per saciar la set d'aquell que acabava de trobar però que no sabia què fer ni com seguir-lo ni des d'on. Van ser els anys de joventut: Reunions a l'escola de teologia, a Cursillos de Cristiandad,... Participació durant 4 anys als Encuentros misioneros Silos i primers passos en la pregària personal i en l'experiència de ser acompanyada espiritualment. Pas pel noviciat i experiència de vida

comunitària encaixant friccions i rossadures, madurant humanament i en la vida de fe. Experiència durant 17 anys (1992 -2009) a la CVX i pas pel IREL i estudis religiosos amb la tesina de llicenciatura: “Solters i Solteria. Contemplació creient d’una vocació insòlita”. Desenvolupar aquest tema em va ajudar a situar-me i viure amb plenitud i sentit, amb responsabilitat cristiana, la meva solteria, deslligada d’uns possibles vots però igualment valuosa; arrelada en Déu per gràcia divina. Sempre m’hi ha ajudat l’experiència dels Exercicis Espirituals que faig cada estiu i a la que no estic disposada a renunciar-hi.

3. Dels petits compromisos... al Compromís per la Missió

El Baptisme suposa l’encàrrec d’una missió. Suposa prendre consciència de que soc enviada i de que això tindrà un preu, un cost per a mi... Com a Jesús li va suposar el lliurament total, la vida, -i també la resurrecció!- També a mi. Desitjo que pugui arribar a fer meva l’entrega de Jesús per causa del Regne (baptisme de la creu). Aquest do està latent en mi, està en potència, a l’espera de que, per la gràcia de Deu, arribi a fer-se realitat plenament.

Al principi i per la meva tímidesa, deia que “no” a serveis i coses petites que se’m demanaven. Poc a poc i amb la veu i el cos tremolant, vaig acceptar de començar a proclamar la Paraula de Déu a la missa. Als 24 anys vaig entrar a la Congregació de les Filles de Sant Josep i vaig experimentar la riquesa de la vida comunitària, el valor del diàleg i el tractar les coses a fons; acostumar-me a la diversitat de persones i tarannàs, a prendre responsabilitats de servei en la vida de comunitat, a passar llargues estones de pregària, personalment i comunitàriament, fins enfortir l’hàbit. Vaig tenir acompanyament personal proper, respectuós valuós i vaig descobrir l’espiritualitat ignasiana i la gran novetat i llum que m’aportava, a més de l’experiència dels Exercicis Espirituals que son una font de gràcia i de comunicació de Déu amb mi i a l’inrevés.

Allí vaig iniciar-me com a catequista i com a comunicadora davant d’actes amb un públic nombrós que em feia molt respecte. I vaig aprendre a observar i discernir coses importants de la meva vida. En aquesta Congregació vaig rebre un gran respecte i promoció personal en tots els sentits. La gràcia Déu es va manifestar abundantament i n’estic molt agraïda.

Uns anys més tard, ja fora de la congregació, vaig formar part d'un Moviment d'església d'espiritualitat ignasiana i allí vaig arribar a fer de Guia de Grup i de Presidenta a la CVX-Xavier de Lleida i també de Vocal al Consell de la CVX-Catalunya.

A part d'això, sempre m'ha agradat acompanyar amb el cant l'eucaristia i faig aquest servei amb el profund desig de que ajudi a pregar i a trobar-se amb Déu.

Tots els serveis m'han entrenat per a un servei posterior més profund.

El final d'aquell "temps de trànsit" em va portar a plantejar-me la formació per a ser Animadora de Comunitat. L'objectiu de tot animador és treballar per donar més vida a la parròquia: animant, motivant, acollint, suggerint, proposant, treballant en equip amb el mossèn i amb altres i, sobretot, implicant-me i donant molt de mi... pel bé de tots. He descobert que aquesta és la meva vocació. M'hi sento cridada i m'agrada dedicar-m'hi. I ho faig amb passió. La meva missió és seguir Jesucrist i anunciar-lo principalment des de la parròquia: amb el que hi faig i amb la manera de fer-ho.

Déu m'ha regalat l'acceptació dels feligresos esdevenint un referent significatiu i un puntal... sense estalviar-me dificultats i cansament.

Saber on he d'estar i estar-hi a gust, em dona alegria i em fa més eficient. Aquesta alegria és fonda, em ve de Déu i ningú me la prendrà. És la gràcia que se'm va infondre en el baptisme la que intento comunicar als altres quan participo i serveixo a la parròquia.

4. Petitesa i oferiment.

En la vida de missió experimento molta energia i gràcia. I sovint, petitesa. Més quan més madura em sento en la vida cristiana. Limitació, impotència, dificultats i feblesa, temptacions, lluita contra el mal, resistència al mal... i de vegades, angoixa i limitacions humanes i de recursos. Quan més voldria, més em sento petita i que no arribo. I llavors, el Maligne intenta desanimar-me. Recordo una de les promeses del baptisme: "Renuncieu a Satanàs? I a totes les seves obres i seduccions? SÍ, HI RENUNCIO!!! Però aquesta renúncia ha de ser de veritat (amor combatut).

La renúncia al mal, sobretot en moments de fluïxesa, és difícil. No hi ha alternativa més que el tornar a l'experiència fundant i recordar el primer amor, deixar-me entusiasmar de nou i seguir endavant sense aturar-me pel pes del camí, perquè sento que ¡Déu, la seva gràcia, vull dins meu!

Fixo la mirada –i el cor- en Jesús i en Maria. Des de la pregària feta do i oferiment personal, puc avançar tot i les aparences de “paràlisi” i infecunditat. L’experiència de petitesa sempre m’acompanya. Llavors recorro a l’oferiment i em poso en mans de Déu. I miro la feina que tinc al davant i, ocupant-m’hi, deixa de molestar-me el Maligne... fins a la propera ocasió.

Déu em diu: “Jo sóc el Senyor, el teu Déu, que et dono la mà i et dic: No tinguis por, jo t’ajudo” (Is 41,13).

5. Opció preferencial.

Opció preferencial... per la pregària –calmada, amb temps, amb la bíblia al costat,...- ; pel contacte i la trobada diària amb Jesús. L’Esperit m’ha portat a descobrir aquest gran valor de procurar-me un temps per estar amb el meu Senyor, escoltar i interioritzar la seva Paraula, veure què em diu, deixar-me sorprendre, gaudir d’estar amb ell, assaborir la seva presència i qualsevol llum o intuïció que percebi. També sentir l’alegria i l’entusiasme interior, la riquesa indiscutible que és fer aquesta experiència i sentir que Déu està amb mi i m’obre als altres.

Juan Pau II va dir: *“El qui no prega per falta de temps, no li manca temps; Li manca amor”*. Sí, és qüestió de descobrir l’amor, de percebre’l de Jesús cap a mi i també sentir el meu amor per ell, la valoració de la seva amistat de manera que no puc passar sense aturar-m’hi, perquè em vitalitza i sense ella em sento com despullada; em manca “revestir-me” d’Ell a diari... D’ell em ve tota la força i l’impuls per viure la meva vocació baptismal, per ser fidel al seu seguiment, per deixar que l’Esperit em guïi i em modeli.

Quan vaig descobrir aquesta novetat, aquesta llum, la meva vida va agafar més solera. El temps de pregària no és intercanviable per res. Hi tinc dret i me’l reservo. I el Senyor, que ho ha donat tot per mi, mereix la meva adoració.

Però si arriba el moment en que no dispo de d’un temps específic per a l’oració perquè l’atenció a un malalt a casa m’urgeix, llavors em queda trobar-me amb Jesús des del servei a aquest malalt, des de l’atenció i amor cap a ell o ella.

En aquesta ocasió, ell/ella és el meu “sagrari” davant del qual em dispo de a passar el meu temps oblatiu.

I més encara, aquest malalt/a, és “l’altar” on Déu se’m manifesta i on faig el meu sacrifici a Déu, on m’hi lliuro cada dia.

6. Oració. Acció de gràcies i endavant!

*De l’abundància de la seva plenitud, tots nosaltres hem rebut gràcia sobre gràcia (Jn1,16). Al peu de pàgina d’aquesta cita, a la Bíblia interconfessional, diu que “conèixer Jesucrist significa rebre en plenitud el do de Déu”. Per això, el do de Déu per excel·lència, el do sobre tots els dons, entenc que ha de ser aquest *coneixement intern de Jesucrist* que, pel Baptisme, m’ha fet filla de Déu, m’ha donat la fe, m’ha incorporat a l’Església, m’ha fet néixer a la vida de Déu i m’ha fet participar al seu misteri pasqual.*

Déu, amb el sagrament del Baptisme ha fet que la meua vida sigui fecunda i orientada cap a ell...fins arribar a celebrar l’alegria de sentir-me estimada i comunicar als altres aquest entusiasme: *“No tinguis por... el Senyor, el teu Déu, el tens dintre teu com a salvador poderós. Per tu s’ha transportat d’alegria, et renova el seu amor, està de festa i crida de goig...”* (Sofonies 3, 15-17 de la primera lectura del Diumenge Gaudete).

Oració:

Gràcies, Senyor,
la meua vida està amarada de tu i
sospira per tu des de que vas infondre’m
la teua gràcia pel Baptisme.

Vaig cap a tu amb alegria,
de vegades a palpentes i
altres vegades a plena llum.
Tu em crides i m’has buscat primer.

Has pensat en mi, m’has seduït i
amb la teua gràcia et segueixo.
Com Maria, que es va fiar de tu, vull que la meua vida
sigui fecunda a les teves mans.

Dóna’m un coneixement intern teu tan gran
que en totes les coses t’estimi i et segueixi més.

Adaptació de Troparis de l'antiquitat i de la litúrgia. [Apèndix 213 del llibre "Bateig dels infants", p. 104].

*Crec en vós, oh Crist:
jll·lumina el meu cor
perquè sigui filla de la llum!*

*Vinc a vós, Senyor:
concediu-me la vostra vida
i seré la vostra filla.*

Del vostre costat, oh Crist,
brolla una font d'aigua
que renta els pecats del món
i renova la vida.

Damunt les aigües se sent la veu del Pare,
resplendeix la glòria del Fill
i l'amor de l'Esperit Sant dóna la vida.

Obre els braços, Església santa,
i acull els fills
que l'Esperit de Déu fa renéixer de l'aigua.

*Alegra't, Assun, batejada,
escollida del regne,
sepultada en la mort de Crist,
renascuda en la seva fe.*

Aquesta font és font de vida
que rega tot el món:
té la deu en les ferides de Crist.
Renascuda d'aquesta font, espera el regne del Cel!!!

Aquesta és l'esperança de l'església i la meva, la que sento per dins. El baptisme és una font d'esperança, d'alegria, d'entusiasme, de consol, de missió.

Com hi podria renunciar? No hi vull pas renunciar!

El Senyor m'ha abocat la seva gràcia a mans plenes, m'ha fet la nineta dels seus ulls, té cura de mi i sempre em dona motius per alegrar-me i comunicar aquesta alegria als demés.

Plena del seu Esperit, m'esforço per seguir Jesucrist de més a prop.
Amb les meves febleses i forteses vull complir la seva voluntat. Així sigui.

En resum:

Viure com a batejada suposa que visc la gràcia de Déu que se'm dóna i treballa en mi. Per això em cal vetllar, adonar-me'n d'aquesta presència que de vegades és sorpresa, repte, llum, handicap,...Em suposa estar atenta i contemplativa del que visc i em passa, com reaccio i modifico el meu actuar.

Em suposa fer silenci per escoltar Déu i prestar atenció al que passa quan prego o quan serveixo. Implica discerniment i petició d'encert, de fidelitat, de seguiment, de força,...

I finalment em suposa un manifestar a Deu la meva gratitud, contemplar la seva obra i agrair-la sempre; viure agraïda i contenta.

I seguir endavant de la mà de Jesús i de Maria, sense que les dificultats em facin desistir de la crida que sento.

¡Lloat sigui Déu per tot!